

Eger az én történetem – a megújuló város

Ruszka, Eger, Déva, Szamosújvár, Pozsony és Léva- vajon mi kötheti össze a fent említett településeket? Valószínűleg több közös pontot is találhatnánk, én mégis a legjelentősebbet emelném ki: Dobó István személyét. Néhány hete iskolámból Dobóruszkára utaztunk, hogy megemlékezzünk az egeri várkapitányról és dicső tetteiről. Kora hajnalban indultunk el busszal, és tíz óra körül érkeztünk meg a szlovákiai kis faluba. A templomban megkoszorúztuk a sírját, várvédő játékokban vettünk részt, és a délutáni koncert után ismerkedtünk az ott élők szokásaival és hagyományaival. Estére kellemesen elfáradva búcsúztunk vendéglátóinktól és elindultunk hazafelé. A busz lágyan ringatott, s nekem hamarosan a tér és idő összemosódott....

- Nagyon elfáradtál gyermekem? –szólított meg egy mély férfihang. Oldalra pillantottam, és egy páncélba öltözött vitéz ült mellettem. A napi események után rögtön tudtam, hogy ő nem lehet más, mint mag Dobó István.

- Jó estét Kapitány úr! Nagyon fárasztó napunk volt, de mégse akarok hinni a szememnek, hogy együtt utazunk Eger felé.

- Van annak már 460 esztendeje is, hogy Egerben jártam. Úgy gondoltam, tájékozodom egy kicsit, hogy milyenek most ott a körülmények. A kemény harcok közepette a 2100 várvédőből sajnos sokan meghaltak. Többen élnek – e már azóta ezen a sokat szenvedett vidéken?

- A város az elmúlt évszázadok alatt sok mindent megélt, de ezekről én is történelem órán hallottam. 1596-ban a törökök kezére került és 91 évig az Oszmán Birodalom része volt. Az itt lakók meghaltak, vagy elmenekültek, csak 413 ház maradt a falakon belül. A békés időszak-okban virágzik itt az élet. Egyre többen és többen költöztek ide a táj szépsége és jó földrajzi elhelyezkedése miatt. Jelenleg közel 57000 ezren élnek Egerben.

- Gyermekem! Az lehetetlen! Nem lehet, hogy eltévesztetted a számolást?

- Ennél jóval többen tartózkodnak mindig a városban. Rengeteg turista látogatja meg a felújított várat, ahol nagyon szeretek én is sétálgatni. Olyan jó körbenézni a régi falak mögül, mert nem ostromló törököket, hanem egy békésen nyüzsgő életképet lát a szemlélődő. A közelben kimagaslik a Bazilika épülete, ami nagyságával is az Istent dicsőíti. A szüleimmel együtt idejárom a diákmisére, mert a zenészekkel énekelve adok hálát a mindennapi örömeimért. A közelben még négy templom található, amelyek a barokk kor stílusát idézik az ide betérő imádkozóknak. A keskeny utcák kigyójába jobban betekintve felfedezem a cukrászdákat, ahol a megye legjobb fagyijait szoktam kóstolgatni. A belváros másik jellegzetes épülete a Líceum. Nagy élmény volt számomra a Planetáriumban megismerkedni a minket körülvevő varázslatos csillagvilággal és betekinteni annak rejtelseibe. A város legmeghatározóbb területe mégis az a tér, amit a Várkapitány úrról neveztek el. Itt áll a Városháza épülete is, ahol az emberek életét meghatározó döntések születnek.

- Jó érzés tudni, hogy a nevemet nap, mint nap emlegetik az ide látogatók.
- Hálásak vagyunk hőseinknek, ezért nemcsak teret, hanem múzeumot, gimnáziumot, vendégházat és utcát is kereszteltek Dobó István névre.
- Az 1550-es években a Bükk erdei szinte a város határáig értek. Szeretik – e még a természetet az itt élő emberek?
- Eger hű maradt nevéhez. Igaz, nemcsak égerfa-ligetek, hanem változatos fafajták, bokrok és díszcserjék is díszítik parkjainkat és kertjeinket. Az Érsekkert a város tüdeje, ahová minden korosztály szívesen jár sportolni és kikapcsolódni. Az iskolások számára tavasztól őszig sok rendezvényt szerveznek, hogy fontos legyen számunkra a természet szeretete. Vannak falusias hangulatú városrészek, ahol a családi házak előtt gondozott virágoskertek díszlenek. Én is ilyen helyen élek Felnémeten. Reggel madárdallal ébredek, nyári estéken a tücskök ciripelésé-re alszom el. Van egy süncsaládom is, akik vándorlását rejtekhelyemről figyelem. A gyümölcsöskertünk pedig teli van finomságokkal. Most a szőlő érik.
- Erről jut eszembe az Egri Bikavér. Vannak még jó borok nálatok?
- Vannak bizony. Az emberek egy részének a szőlőművelés adja a megélhetését. Apukám és a vendégeink szerint a föld zamata, a nap melege és a gazda gondossága érződik a jó egri borban. A Szépasszony-völgy híres pincesoráról és vidám rendezvényeiről.
- Vannak most is táncos multságok vagy udvari bálók?
- A dolgos hétköznapiak után az embereknek szükségük van kikapcsolódásra. Hétfvégén az egymástól távol élő családtagok, rokonok vagy barátok meglátogatják egymást és közösen elmennek egy-egy jó programra. Március vége felé már készülünk a Tavaszi Fesztiválra. A Középkori Piac tér és a Végvári Vigasságok olyan időutazás, amelyben mindenki jókedvűen vesz részt, vidáman tanul és jól érzi magát. Nekem az Agria Nemzetközi Néptánc Találkozó a kedvencem, mert én is táncolok egy néptáncgyűttesben. Ilyenkor megszűnik számomra a világ, csak a zene és a ritmus létezik. Másik örömmel látogatott hely számomra a Gárdonyi Géza Színház. Nagyon megnyerő az új kezdeményezés, hogy a diákok is bepillantást nyerhetnek a színházi életbe. Időnként a testemet sem árt megmozgatni. A barátnőimmal elmegyünk az uszodába, s ha időnként kortyolunk is a vízből az sem árt, mert gyógyvizet iszunk.
- Mondd csak, gyermekem, ezt a sok – sok mindent megmutatod nekem, ha Egerbe érünk?
- Megmutatom, Várkapitány Úr!- kiáltottam neki, de csak az iskolatársaim döbbsent arca tekintett felém. Nem magyaráztam semmit. Maradjon ez a mi titkunk: Dobó Istváné és az enyém.